

φυσικοί τόποι εκπαίδευσης μέσω του παιχνιδιού natural educational playscapes

Ευδοξία Β. Παπαλιούρα - Αρχιτέκτων Μηχανικός, Ευγενία Τάκα - Πολιτικός Μηχανικός, Ελένη Χλιοπάνου - Μηχανολόγος Μηχανικός

αστική αειφορία

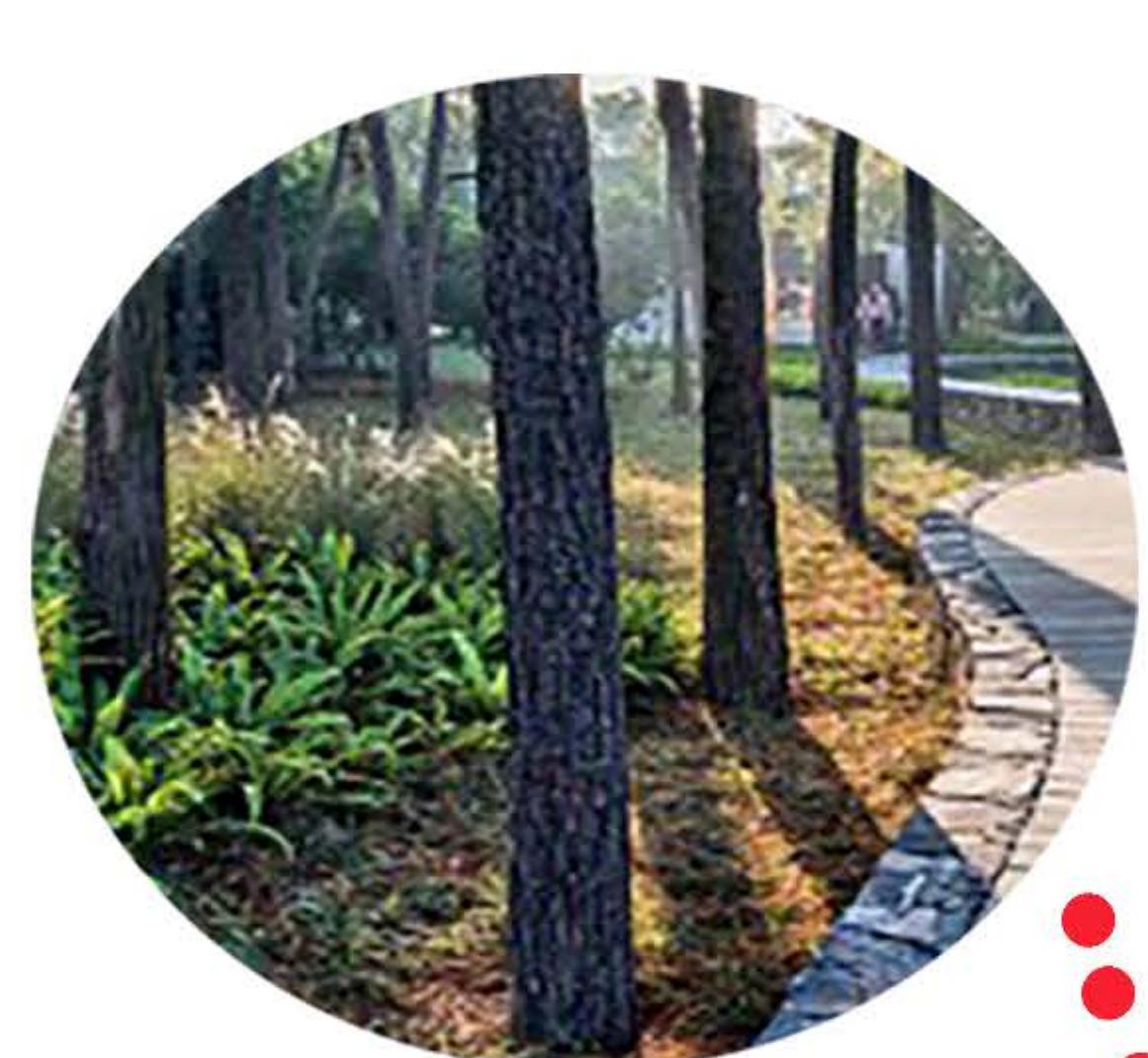
διαγενεακή περιβαλλοντική δικαιοσύνη

βιωματικό παιχνίδι

περιβαλλοντική εκπαίδευση

'η λίμνη'
the lake

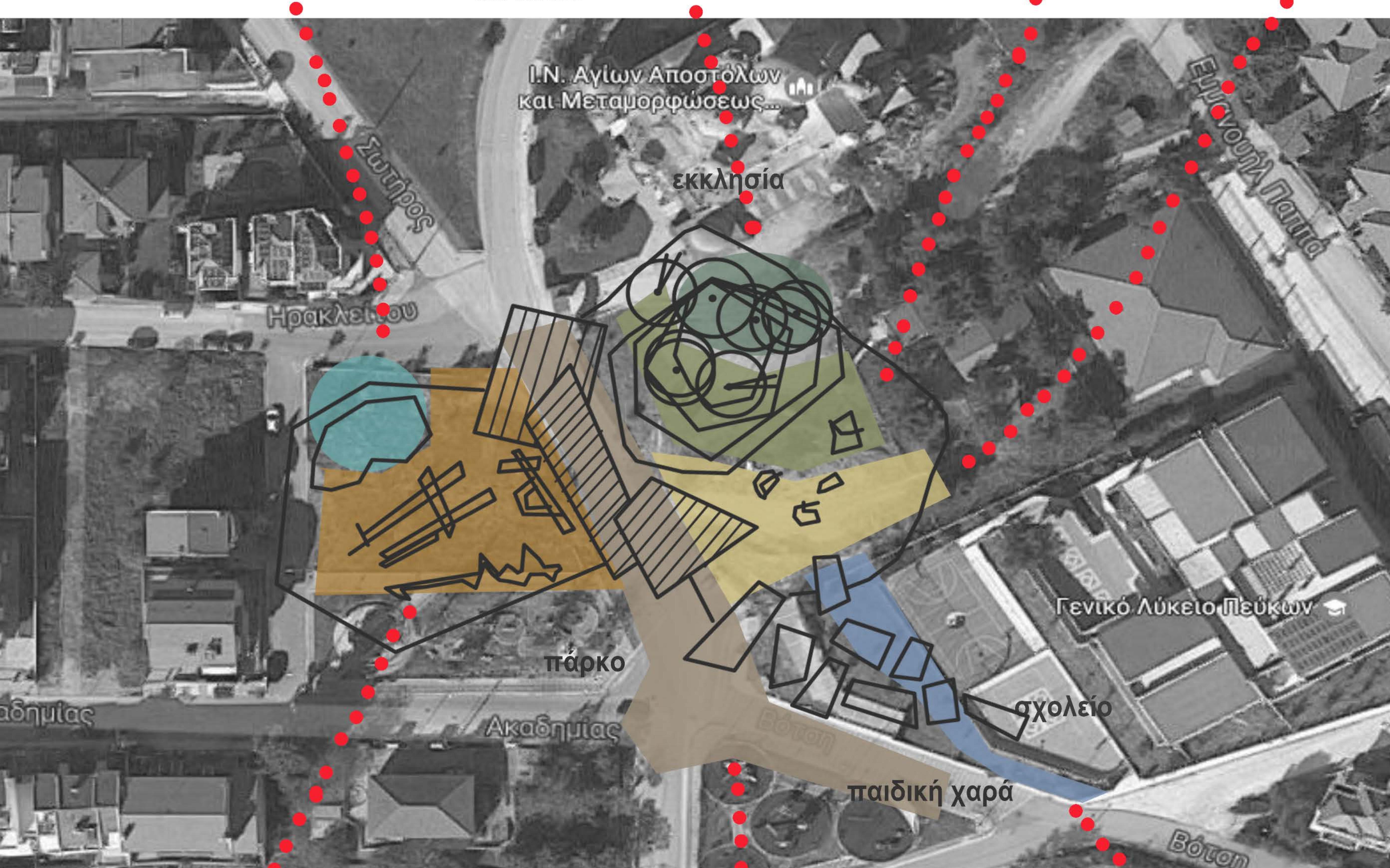
'το δάσος'
the forest

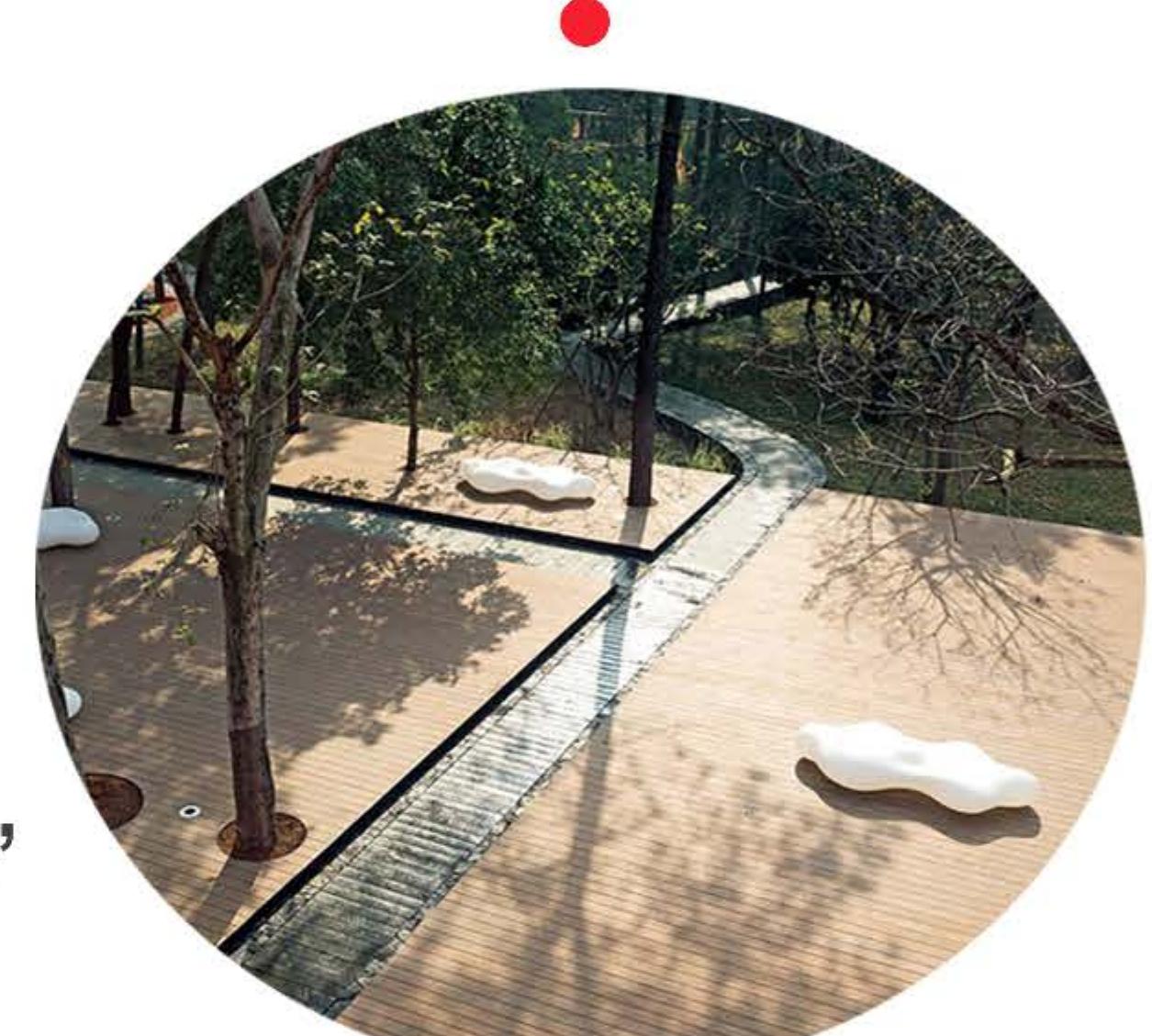
'ο λόφος'
the slope

'το λιβάδι'
the meadow

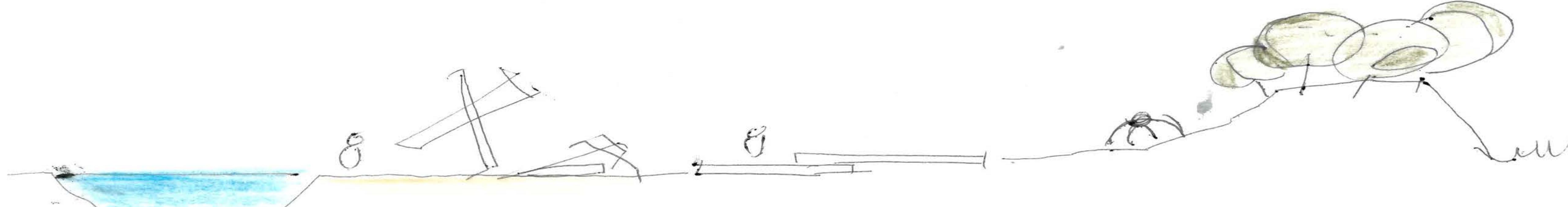
'η όχθη'
the bank

'το πέρασμα'
the crossing

'το ποτάμι'
the river

"Το παιχνίδι είναι η μόνη ανθρώπινη δραστηριότητα που μπορεί να επιτύχει ικανή εμβύθινση, ώστε να ενεργοποιηθούν πλήρως οι μηχανισμοί του 'projected self' και μπορεί να επιτύχει τον μεγαλύτερο βαθμό συγκέντρωσης, ενώ διατηρεί τον ενθουσιασμό και αντιστέκεται στην αδιαφορία λόγω επαναληψιμότητας."

Brown, 2009.

"Η εκπαίδευση, με την πλέον ευρεία έννοια, αναγνωρίζεται ως ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία για την επίτευξη της αειφορίας και τη δημιουργία ενός βιώσιμου κόσμου μέσα από την καλλιέργεια καινούριας κουλτούρας, γνώσης, δεξιοτήτων, αξιών και συμπεριφορών."

Unesco, 2004.

"Οι βιωματικές εμπειρίες στη φύση, είναι σημαντικές εμπειρίες ζωής- μάθησης που διαμορφώνουν φιλοπεριβαλλοντικές στάσεις με διάρκεια στο χρόνο."

Tarrant & Green, 1999.

"Η ταυτότητα του τόπου αναδεικνύεται ως διαμορφωτικός παράγοντας της σχέσης ατόμου- περιβάλλοντος, γιατί ο τόπος αποτελεί πεδίο προσωπικής ανάπτυξης και πεδίο συνεχών διαδράσεων, οι οποίες οδηγούν σε δυνάμει ενεργούς και περιβαλλοντικά υπεύθυνους πολίτες."

Palmer, Suggate & Τσαλίκη, 1998.

